

Geachte Redacteur-Gérant!

Het praeadvies van het Hoofdbestuur op het voorstel van de Afdeeling Rotterdam en omstreken, noopt mij tot eenige opmerkingen.

Van het begin af aan ben ik mij bewust geweest, dat het voorstel tot het oprichten eener Onderlinge Verzekeringsbank niet zonder slag of stoot door de Ned. Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst zou aangenomen worden. Nieuwe zaken, al zijn zij voortreffelijk, komen niet dadelijk tot stand, maar toch leert de ervaring, dat, wanneer zij goed zijn, zij er zullen komen, is het niet vandaag dan toch morgen.

De bedenking van het Hoofdbestuur, dat het leden zou kosten, wanneer de verplichte Onderlinge Verzekeringsbank zou opgericht worden, is juist, maar dit is het geval met elk bindend besluit, omdat er altijd leden zullen zijn, die zich in een bepaald geval niet zullen laten binden. Dit kan dus nooit een bezwaar zijn. Speciaal tegen het voorstel van Rotterdam. Bovendien een boom, die niet van tijd tot tijd gesnoeid wordt, wordt nooit krachtig; de bladeren en takken, die men dit jaar afsnijdt, komen in de volgende jaren talrijker en krachtiger weer terug. Het meest belangrijke in het praeadvies is de mededeeling, dat een afdeeling van 40 leden besloten heeft in dit geval voor het lidmaatschap te bedanken. Niet het bedanken zelf is belangrijk, want wanneer die leden bemerken, dat door hun besluit de wereld niet uit haar voegen wordt gerukt, en zelfs de Ned. Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst blijft bestaan, zullen zij wel weder terug komen, hetzij gezamenlijk, hetzij individueel. En gelooft men werkelijk, dat er kracht kan uitgaan van een vereeniging, waarvan wel het ledenaantal groot is, maar waar die leden als een kudde schapen met kunst en vliegwerk moeten tezamen gehouden worden? En is dan niet te verkiezen een minder talrijke vereeniging, waarvan de leden vast aaneen gesloten, weten wat zij willen en recht op hun doel afgaan?

Meer belangrijk is dat uit die mededeeling blijkt, hoe weinig het solidariteitsgevoel nog ontwikkeld is. Want, Afdeeling van 40 leden, begrijpt gij niet, dat uwe belangen ook onze belangen zijn? En voelt gij niet, dat de Afdeeling Rotterdam het voorstel gedaan heeft en heeft uitgewerkt alleen met de bedoeling het belang te bevorderen van de Ned. Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst en haar leden? Zeker, de Afdeeling Rotterdam kan dwalen, maar dan was het de plicht van U, als zusterafdeeling, eerst Rotterdam te hooren, dan haar van haar dwalen te overtuigen of mede te werken om het plan zoo te hervormen, dat er nog iets overblijft van nut voor de Ned. Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst, wier belang ook U ter harte gaat. En nu, terwijl nog van het plan, alleen enkele grove trekken uit enkele ingezonden stukken bekend zijn, besluit gij reeds voor het lidmaatschap c. q. te bedanken.

Het gedeelte van het voorstel van het Hoofdbestuur, dat eenige overeenkomst vertoont met het voorstel van Rotterdam geeft mij nog eenige opmerkingen in de pen.

Het Hoofdbestuur vraagt een verplichte contributie van f 5.— voor het Ondersteuningsfonds, maar waar verplichtingen zijn, moeten ook rechten

Wezen en dan kan het niet volstaan met Art. 74 van het nieuwe Huishoudelijke Reglement, maar moet het wel degelijk omschreven zijn, wanneer en hoe er ondersteuning zal worden uitgekeerd en mag dat niet overgelaten worden aan de meer of mindere mildheid van een bepaalde commissie. Het deed mij genoegen, dat het eerlid van het Hoofdbestuur, Dr. C. J. VAILLANT, dat ook heeft gevoeld. Verder vraagt het Hoofdbestuur minstens f 2.50 per lid voor een fonds, hetzij tot bevordering der geneeskunst, hetzij tot verdediging van de belangen van den geneeskundigen stand (Art. 49bis); als dit voorstel aangenomen wordt, zal het vermoedelijk zijn wegens het tweede doel. En nu geloof ik, dat wij individueel moeten hopen van die f 7.50 per jaar nooit iets terug te zien, omdat het niet aangenaam is ondersteund te worden. Wanneer wij dus na 30 jaar niet hulpbehoevend zijn, of geen strijd gehad hebben, waarbij wij gesteund moeten worden, hebben wij meer dan f 200.— uitgegeven.

De Afdeling Rotterdam en O. vraagt meer nl. minstens f 35.— per jaar, maar dat geld keert terug en komt altijd weer in de handen van hem, die het gaf, of van zijn erven, daarvan gaat niets verloren, neen het vermeerdert zelfs en kan, wanneer gij jong sterft, uw betrekkingen dadelijk ten goede komen, niet als een ondersteuning, maar als een recht; f 35.— is het minimum, gij kunt U voor hooger bedrag verzekeren en alleen uit de winst die wij tezamen maken en waarvoor men niet in den zak behoeft te tasten, krijgt men wat het Hoofdbestuur voorstelt; want volgens den deskundige zou door een jaarlijksche premiebetaling van f 100.000 na aftrek van alles, uitkeeringen, onkosten, reserve, enz. nog f 5000 jaarlijks verdiend worden, alleen door samenwerking; dan kunnen ook de ziekelijke collega's hun leven verzekeren en zorgen voor hun familie, en dragen wij elkanders lasten en men weet, dat de nagelaten betrekkingen recht hebben op een bepaalde uitkeering, waarvoor men zelf heeft gezorgd.

Rotterdam, 5 April 1903.

Dr. A. SCHULD.

RECTIFICATIE.

Gisteren werd aan mij en waarschijnlijk aan alle Leden van de Ned. Maatschappij tot bevordering der Geneeskunde door den arts E. VAN DIEREN toegezonden een brochure, inhoudende drie voorstellen voor de Algemeene Vergadering.

Op blz. 19 wijst collega VAN DIEREN in een noot, mij beleefdijk terecht, naar aanleiding van een foutieve opgave omtrent de resultaten van een boring op Norderney.

Ik erken die fout gemaakt te hebben, ofschoon ik volhoud dat zij op de juistheid der conclusies van mijn bedoelde opstellen geen invloed uitoefent.

Bij het schrijven van die opstellen herinnerde ik mij een citaat gevonden te hebben omtrent de boring op Norderney met betrekking tot zout- en zoet water.

Sedert kwam in mijn handen het *Journal für Gasbeleuchtung und Wasserversorgung* 44ste Jaargang, no. 44, dato 2 Nov. 1901. Daarin vond ik de oorspronkelijke voordracht van Bauret HERZBERG te Berlijn en zag daarin, da